

Furcsa jelenségre reflektál ez a két sor. Arra az ambivalenciára, hogy míg a latin-amerikai kultúra egyrészt élesen hangsúlyozza saját önállósága jegyeit, a különbségeket közte, valamint az európai és az észak-amerikai kultúrák között, a modern Latin-Amerika kialakulása részint mégis csak Európához köthető, és az öreg kontinens beidegződései egészen különös módokon képesek tovább élni. A sokszor igen alacsony színvonalú tankönyvek fő-

szereplői gyakran szőke, kék szemű kisgyerekek, az iskolákban meg olyan állatokról és fákról tanulnak, amelyek csak Európában élnek, miközben saját, hihetetlenül gazdag flórájuk és faunájuk említés nélkül maradhat. Előfordul, hogy a tanultak egyszerűen nem felelnek meg a tapasztaltaknak: ilyen lehet a „Négy az évszak” versikéjének és a forró, száraz nyár; valamint a szintén forró, de esős tél váltakozásának ellentéte is.

Otoniel Guevara

ÉGI

Tatiana Sledzinskinek

Rendben: csapjuk be magunkat:
Gyűjtsünk ruhát a mezítlábasoknak
Műveljük kertjeinket és magunkat
Feltétel nélküli legyen szerelmünk
Inkább ne kaparjuk el félelmeinket
Higgyünk a szűzben és a hazában
Áldozzuk életünket felebarátainkért
Legyünk olyanok mint Che mint Jézus vagy a Démon:

Bármiféle reménytől émelygő angyalok

MACSKA

Két hold közt botorkáló részeges.
Vallása egyszerű: vissza – soha.
Ördög veje, antenna a tetőn,
árnyék, amely ott születik, ahol meghal a hit.
Örökös rabja a simogatásnak:

valaki hét kötetben elmondta életét.
Azóta macskák hullanak az égből,
fenségesek, pimaszak és mindig talpra esnek.
Azóta morog-nyávog a szabadság,
merev állkapcsai közt ott a szerelem.

VIRTUÁLIS VALÓSÁG

már elmúlt az idő mikor vártuk az eljövendőt

a kiskölykök profi stukkeresek

a patkányok belesápadnak a rémületbe
ha a csórók bűze megcsapja őket

inkontinens öregember a tél

van otthon egy kutyám
na ő se megy el szavazni

SEPRÚK PRÉDÁJA

mint egy szemétkupac
mely ellenáll a seprűk rohamának
úgy élsz zugaimban

egy nap majd összedől a ház aki vagyok
és csak te maradsz
– mint felgyülemlett csillogó por –
te kis szemét

Imreh András fordításai

Hollósvölgyi Iván

NYOLC BOLDOGSÁG

Boldogok az egyéni vállalkozók,
mert ők, ha nem akarnak, nem
adnak számlát.
Boldogok a szappanoperák szereplői,
mert ők akkor is boldogok, amikor
sírnak.
Boldogok a határozatlan ideig
foglalkoztatottak,
mert őket megbecsüléséről biztosította
a Főnök.
Boldogok az olcsó húsok,
mert őket naponta leakciózzák.
Boldogok a szeretetre méltó beosztottak,
mert ők a Főnököt személyes
megváltójuknak tudják.
Boldogok a betelefonálós műsorok
betelefonálói,
mert ők meghallgatásra találhatnak.
Boldogok a jólöltözöttek,
mert ők erősen hisznek benne,
hogy boldognak látszanak.
Boldogok az erőműhálózat főrésztvényesei,
mert ők minden megerőltetés nélkül
hihetnek küldetésük fontosságában.

A HUMÁNERŐFORRÁS-MENEDZSER SIRALMA

A mélygarázból kiáltok hozzád, Uram!
Alávetett a magasságos Tröszt engem,
nincs többé rajtad kívül menedékem.
Erőforrásaim apadtával mentoraim száma
is megcsappant az Igazgatótanácsban.
Egykori dicsőségem, a humánerőforrás-menedzseri
állás, odalett, íme, trolibusszal kell járnom.

Pedig nem múlt el nap, hogy az én egészen
 elégő áldozatomnak szivarfüstje huszadik
 emeleti irodáig ne hatolt volna.

Nem szállt le úgy az éj, hogy kedvenc titkárnom,
 a fiatal bárány, meg ne tudta volna,
 melyik párnázott ajtó mögött lakik az Isten.
 Mert a huszadik emeleten lakik az Úr, és az Ő
 szentélye közvetlenül az Igazgatótanács tárgyalója
 mellett van.

Mert a huszadikon lakozol, Uram, üzlethálózatunk
 és valamennyi leányvállalat Atyja, és én ideleenn
 töltöm szerencsétlenségemnek napjait az
 alagsor alatt több szinttel.

És parkolóór az én nevem, Uram, és nem humánerőforrás-
 menedzser többé, és kényszervállalkozásom forrásai
 lassanként kiapadnak.

És titkárnom sincsen, fiatal bárány, mi több, undorral
 fordul el láttamra lakkcsizmájában a sarki kurva.

Ne fordítsd el arcodat tőlem, Uram, a mélygarázsból
 kiáltok hozzád, emelj föl magadhoz engem
 a huszonegyedik emeleti bárba!

Mihail Sebastian

NAPLÓ, 1935–1944 (I)

Részletek

Vallasek Júlia fordítása

A Napló és a Naplóíró

A két világháború közötti korszak a modern román szellemi élet egyik „legsűrűbb” korszaka, számos (részben mindmáig ható) irodalmi és filozófiai munka születik ekkor. A folyóiratokban, a friss kiadványok szerzőiként olyan nevek szerepelnek, mint Emil Cioran, Mircea Eliade, Constantin Noica, Eugen Ionescu, Camil Petrescu stb. Ennek a kivételesen ritka szellemi koncentrátságú korszaknak egyik nem éppen marginális, de központi szerepbe soha nem került figurája az a

Iosef Hechter nevű fiatal ügyvéd, aki Mihail Sebastian néven vált ismert (de valahogy mindig a második vonalban tárgyalt) regényíróvá, színpadi szerzővé, műfordítóvá.

A bräilai gimnázium írogató diákjában az érettségi bizottság elnöke, Nae Ionescu fedezte fel a későbbi író és publicistát. A bukaresti egyetemen logika- és metafizikakurzusokat tartó professzor a kor csaknem minden fontosabb fiatal alkotójára rendkívüli hatással volt, Sebastian számára is ő lesz a szellemi mentor, a rajongott